1 Sparc

Uwagi:

• W języku asemblera SPARC komentarze są oznaczane przez znak wykrzyknika (!), a nie średnika (;). W listingach są średniki ze względu na wbudowany listingu asemblera w latexie.

1.1 Laborka: min, max oraz max - min

Ocena nieznana.

1.1.1 Funkcja w języku C

```
#include <stdio.h>
extern int minmax(int *tab, int n, int *max, int *min);
int main()
    int i, N, *tab;
    int max, min, span;
    scanf("%i", &N);
    if (N < 0) {
        printf("N < 0! \ n");
        return -1;
    tab = malloc(N*sizeof(*tab));
    for (i = 0; i < N; ++i)
        scanf("%i", tab + i);
    span = minmax(tab, N, &max, &min);
    printf("min = 1\%i, max = 1\%i, span = 1\%i n",
    min, max, span);
    free (tab);
    return 0;
```

1.1.2 Odpowiednik w SPARCu

```
.global minmax
.proc 4
; rejestry:
; %i0 - adres do tablicy
; %i1 - ilosc liczb (N)
; \%i2 - adres do max
; %i3 - adres do min
; %16 - pomocnicza do przechowania przesuniecia w bajtach
; \%17 - pomocnicza do porownywania z min/max
; %11 - max
; %12 - min
minmax:
    save %sp, -96, %sp; przesuniecie okienka
    ; zaladuj wartosci dla max i min, gdy n <= 0
    mov 0, \%11
    mov 0, \%12
    ; sprawdz czy n > 0
    subcc %i1, 1, %i1
    blt end
    nop
    ; zaladuj startowe max (%l1) i min(%l2) z pierwszej liczby
    \begin{array}{c} \mathbf{ld} & [\%\,\mathbf{i}\,0\,]\;,\;\;\%\mathbf{l}\,\mathbf{1} \end{array}
    mov %l1, %l2
petla:
    ; sprawdz koniec petli
    blt end
    ; wylicz adres i zaladuj kolejna liczbe
    smul %i1, 4, %l6
    ld [%i0+%l6], %l0 ; %l0 - obecna liczba
    ; update max
    subcc %10, %11, %17; %11 - max
    blt next
    nop
    mov %10, %11
next:
    ; update min
    subcc %10, %12, %17; %12 - min
    bgt next2
    nop
    mov %10, %12
next2:
    ba petla
    subcc %i1, 1, %i1
end:
    ; zapisz wynik
    st \%11, [\%i2]
    st \%12 , [\%i3]
    sub %l1, %l2, %i0
    ret
    restore; odtworzenie okienka
```

1.2 Laborka, szukanie min i max

Ocena nieznana.

```
.global _start
; ' defainy: '
define (ilosc, 4)
define (delta, 3)
; ' rejestry: '
define (adres, 13)
                             ;' %l3 - przesuniecie tablicy'
define (min, 11)
                              ; ' %l1 - min'
                               ; ' %12 - max'
define (max, 12)
                               ;' %l4 - indeks'
define (indeks, 14)
define (Indeks, 14)

define (pobrane, 15)

define (tmp, 16)

define (rozpietosc, o0)

;' %15 - pobrana wartosc'
;' %16 - pomocniczy'
;' %16 - zwrocona rozpietosc'
; ' kod: '
_start:
    save \%sp, -96, \%sp
    mov 0, %adres
    mov 0, %indeks
    ; 'zapis wartosci poczatkowych min i max'
    ld [% adres], %min
    ld [% adres], %max
    ; 'dodajemy delte do pierwszej komorki'
    add %min, delta, %tmp
    st %tmp, [%adres]
petla:
    add %indeks, 1, %indeks ;'indeks++'
add %adres, 4, %adres ;'przesunie
                                    ; 'przesuniecie na kolejny element'
    cmp %indeks, ilosc
    be end
    nop
    ; 'zwiekszamy o delte'
    ld [%adres], %pobrane
    add %pobrane, delta, %pobrane
    st %pobrane, [%adres]
; 'sprawdzamy czy pobranma wartosc jest mniejsza niz min'
    subcc %pobrane, %min, %tmp
    bg dalej
    nop
    mov %pobrane, %min
    ba petla_end
    nop
dalei:
    ; 'sprawdzamy czy pobrana wartosc jest wieksza niz max'
    subcc %pobrane, %max, %tmp
    bl petla_end
    nop
    mov %pobrane, %max
petla_end:
    ba petla
    nop
    end:
    sub %max, %min, %rozpietosc ; 'zapisujemy rozpietosc'
```

1.3 2008, I termin, Jerzy Respondek

1.3.1 Treść

Napisz funkcję w asemblerze procesora SPARC obliczającą sumę liczb naturalnych od 1 do danej n jako argument funkcji. Założyć, że n >= 1.

```
Przykład: f(5) = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 = 15
```

1.3.2 Propozycja rozwiązania 1

```
.global funkcja
.proc 4
funkcja:
   save %sp, -96, %sp
                      ; trzeba tutaj to robić ???
   mov %i0, %l0
                          ; a
   mov 1, %11
                          ; liczba naturalna
   mov 0, %12
                          ; wynik
pętla:
   add %l1, %l2, %l2
                         ; liczba + suma = suma
                         ; liczba++
   add %l1, 1, %l1
   subbcc %l0, 1, %l0
                          ; a--
   bl koneic
   nop
   ba pętla
   nop
koniec:
   mov %12, %i0
                ; wynik
   ret
   restore
```

1.3.3 Propozycja rozwiązania 2

```
.global sumator
.proc 4
sumator:
    save \%sp, -96, \%sp
                           ! przesunięcie okna
   mov %i0 , %l1
                            ! a w 11
   mov %11, %10
                            ! suma = a
   petla:
    subcc %l1, 1, %l1
                            ! dekrementacja licznika
    bneg koniec
    add %l0, %l1, %l0
                            ! suma += licznik
    ba petla
koniec:
    mov %10, %i0
                             ! zwrócenie sumy
    ret
                             ! przywrócenie stanu okna
    restore
```

1.4 2010, I termin, Jerzy Respondek

1.4.1 Treść

Napisz w asemblerze procesora SPARC funkcję obliczającą sumę kwadratów wszystkich liczb całkowitych z przedziału a do b. Założyć a < b, np.

```
f(2, 5) = 2 * 2 + 3 * 3 + 4 * 4 + 5 * 5
```

Nagłówek funkcji ma mieć postać:

```
int f(int a, int b)
```

1.4.2 Propozycja rozwiązania

1.5 2012, I termin, Jerzy Respondek

1.5.1 Treść

Napisz w asemblerze procesora SPARC funkcję realizującą dokładnie tę samą operację co jej odpowiednik w języku C:

```
int f(int *tab, int n)
{
    int i, suma = 0;
    for(i = 0; i < n; i++)
    {
        suma -= (2 * i + 1) * tab[i];
        suma *= suma;
    }
    return suma;
}</pre>
```

1.5.2 Propozycja rozwiązania 1

```
.global func
.proc 4
funkcja:
   save \%sp, -96, \%sp
   mov %i0, %l0
                       ; wskaźnik tablicy, tak podano argument
   ld [%i0], %l1
                       ; wartość tablicy spod wskaźnika odczytujemy
     poprzez LD
                       ; rozmiar
   mov %i1, %l2
   mov 1, %13
                       ; i
   mov 0, \%14
                       ; temp
   mov 0, %15
                        ; suma
pętla:
   subcc \%l2, 1, \%l2 ; n--
                        ; if n < 0 koniec
   bl koniec
   nop
   ; suma = suma - temp = suma - (2*i+1)*tab[i]
   smul %l5, %l5, %l5
                        ; suma = suma * suma
   add %l0, 4, %l0
                        ; *tab++ przesuwamy sie o 4 na kolejny element
      bo tyle ma int
   ld [%10], %11
                       ; pobieramy nowy element
   ba petla
   nop
koniec:
   mov %15, %i0
                        ; zwracamy wynik w i0 bo po restore zamienia si
      ę input na output
                        ; ret bo było save
   ret
   restore
```

1.5.3 Propozycja rozwiązania 2

```
.global fun
.proc 4
; a(n) = a(n - 1) \hat{k} + n * k; a(0) = 1
fun:
    save \%sp, -96, \%sp
    ; %i0 == n
    ; %i1 == k
    bneg return1
    nop
    ; trzeba obliczyc a(n - 1)
    \underset{\phantom{1}}{\text{mov}}\ \%\text{i}\ 1\ ,\ \ \%\text{o}\ 1
    call fun
    nop
    ; \%00 == a(n - 1)
                           ; %l1 == k
    mov %i1, %l1
    mov 1, %12
                             ; %12 == 1 (tu bedzie wynik potegowania)
power:
    umul %12, %00, %12
    subcc %11, 1, %11 ; dekrementuj licznik petli
                             ; skok, gdy licznik > 0
    bg power
    nop
     ; %12 == a(n - 1) ^ k
    \mathbf{umul}\ \%\mathrm{i}\ 0\ ,\ \%\mathrm{i}\ 1\ ,\ \%\mathrm{i}\ 0
    ; %i0 == n * k
    \mathbf{add} \ \% \mathbf{i} \ 0 \ , \ \% \mathbf{l} \ 2 \ , \ \% \mathbf{i} \ 0
    ; %i0 == a(n - 1) \hat{k} + n * k == a(n)
    ba return
    nop
return1:
    mov 1, \%i0
return:
    ret
    restore
```

1.6 2013, I termin, Jerzy Respondek

1.6.1 Treść

Napisz w asemblerze procesora SPARC funkcję zwracającą a(n) wyliczoną z poniższego wzoru rekurencyjnego, a pobierającą dwa argumenty: n oraz k, obydwa typu $unsigned\ int$.

$$a(n) = a(n-1)^k + n \cdot k$$
, $a(0) = 1$, $n = 1, 2, 3, ...$

1.6.2 Rozwiązanie nr 1 by Doxus

```
.global _start
_start:
   MOV
             0x05,
                      \%g1
                                            ; ! g1 - K
                      \%o7
   MOV
             0x0A,
                                            ;! rej o7 i i7 -> N (lokalne)
   MOV
            \%07,
                     \%g7
                                            ;! N absolutne
_petla:
   SAVE
            %sp ,
                      -96,
                              %\mathbf{sp}
                                            ;! otworzenie okna
    SUBcc
            \%i7,
                              \%g0
                                            ;! sprawdzenie, czy to dno
                      0x00,
    BE
             _nzero
   NOP
    SUB
            \%i7,
                      0x01,
                               \%07
                                            ;! wykonanie rekurencji
    BA
             _petla
   NOP
_nzero:
             0x00,
                      \%i5
   MOV
   MOV
             0x00,
                      \%g2
                                            ;! q2 temp n
_petlapowrot:
   RESTORE
                                            ;! zamknięcie koła
   MOV
                      %10
                                            ;! obliczenia
             \%i5,
                      \%11
   MOV
             0x01,
                                            ;! temp k
_petlamnoz:
   UMUL
             \%i5,
                     %10,
                               %10
                                            ;! obliczenia zgodnie ze wzorem
    ADD
            %l1,
                      0x01,
                               \%11
    SUBcc
            %l1,
                               \%g0
                      \%g1,
   BNE
             _petlamnoz
                               %12
   UMUL
            \%g2,
                      \%g1,
                      %12,
                               \%o5
    ADD
             %l1,
   ADD
                      0x01,
                              \%g2
            \%g2,
    SUBcc
            \%g2,
                     \%g7,
                              \%g0
                                            ;! czy koniec odkręcania koła
    BLE
             _petlapowrot
    NOP
   MOV
            \%i5,
                      \%g1
                                            ;! g1 - wynik koncowy
    NOP
                                            ;! kuniec
```

1.6.3 Rozwiązanie nr 2 by Trimack

```
.global _start
.proc 4
;! Rejestry:
;! %i0 - n. Numer elementu ciągu, który chcemy pobrać
;! %i1 - k. Parametr równania ciągu
;!
;! %10 - zmienna tymczasowa do porównań
;! %l1 - licznik potęgowania
;! %12 - wynik potęgowania
;! %l3 - wynik mnożenia n * k
;!
;! Wz \delta r: a(n) = a(n - 1) \hat{k} + n * k; a(0) = 1
;! Wartość zwracana: a(n)
_{\mathtt{start}}:
    save
             %\mathbf{p},
                      -96,
                               %\mathbf{sp}
                                        ;! Przesuniecie okienka
    subcc
             %i0,
                      1,
                               \%o0
                                        ;! \%00 \rightarrow n - 1. if (n == 0)
    bneg
             zwroc1
    nop
                               %10
    subcc
             \%i1,
                      1,
                                        ;! if (k == 0)
    bneg
             zwroc1
    nop
                      \%o1
             %i1,
    mov
                                        ;! \% 01 -> k
    call
             _start
    nop
    ;! \%00 -> a(n - 1)
                                        ;! %l1 -> k
    mov
             %i1.
                      \%11
    mov
             \%00,
                      \%12
                                        ;! \% 12 \rightarrow a(n - 1)
power:
    ;! dekrementacja licznika i sprawdzenie, czy skończyliśmy potęgować: if
         (\%11 - 1 = 0)
             \%l1,
                               %11
    subcc
    be
             powerEnd
    nop
    umul
             \%12,
                      %o0,
                               \%12
                                            ;! %12 *= a(n - 1)
    ba
             power
    nop
powerEnd:
    ;! \% 12 \rightarrow a(n - 1) \hat{k}
                                           ;! \%13 = n * k
             %i0,
                      \%i1,
                               \%13
    umul
                                            ;! %i0 = wynik
    add
             %12,
                      \%13,
                               \%i0
    ba
             end
    nop
zwroc1:
    mov
             1,
                      \%i0
end:
    ret
    restore
```

1.6.4 Rozwiązanie nr 3

Podobno otrzymano za to 5, choć rozwiązanie NIE JEST w pełni poprawne.

```
.global fun
.proc 4
fun:
                                %\mathbf{sp}
    save
             %\mathbf{p},
                       -96,
                       %10
    mov
             %i0,
                                          ; 10 - n
             %i1,
                       \%l1
                                          ; l1 - k
    mov
                       \%12
    mov
              0,
                                          ; power
                       %13
    mov
              1,
                                           ; a(n) = 1
                                \%i0
    subcc
             \%i0,
                       1,
              the End
                                           ; if n = 0 then jump to the End
    bl
    nop
    mov
             %10,
                       \%12
                                          ; power = n
             \%12,
                       \%l1,
                                \%12
    smul
                                           ; power = power * k
    add
             %12,
                       %l1,
                                \%12
                                           ; power = power + k
    call
              fun
                                          ; call recursion
                       \%13
    mov
             %i0,
                                           ; get score of recursion
expo:
                       \%13,
                                \%13
             \%13,
    \operatorname{smul}
    subcc
             \%12,
                                \%12
                       1,
    bl
              theEnd
    nop
    ba
              expo
    nop
theEnd:
    mov
                       \%i0
             %13,
                                          ; return score
    ret
    restore
.end
```

1.7 2015, 0 termin, Jerzy Respondek

1.7.1 Treść

Napisz w asemblerze procesora SPARC funkcję realizującą dokładnie tę samą operację, co jej odpowiednik w języku C:

```
int f(int *tab, int n)
{
    int i, suma = 0;
    for(i = 0; i < n; i++)
    {
        suma += i*tab[i];
    }
    return suma;
}</pre>
```

1.7.2 Rozwiązanie 1 by Doxus

```
.global _start
_{\mathtt{start}} :
;! i1 wskaznik na pocz tablicy
;! i2 n
;! iO - wyjsciowa suma (RESTORE spowoduje ze bedzie to w rej.
;! wyjsciowych funkcji nadrzędnej
;! l0, l1 - wskaznik na el. tablicy, n
;! 12 - iterator
;! 13 - suma
    mov
            %i1,
                     %10
            \%i2,
                     %l1
    mov
                     \%12
             0x00,
    mov
                     \%13
    mov
             0x00,
_loop:
    ;! if sprawdzajq czy i < n
            \%12,
                     %l1,
    subcc
    bge
             _koniec
    nop
             [\%10],
                     \%17
    ld
    umul
            \%17,
                     \%12,
                              %17
    add
                     %l3,
                              %13
            \%17,
                              \%12
    add
            \%12,
                     0x01,
    ba
             _loop
    add
            %l0,
                     0x04,
                              %10
    ;!można zamienić miejscami i dać nop, ale tak optymalniej
_koniec:
                     \%i0
    mov
            \%13,
```

1.7.3 Rozwiązanie 2 by Trimack

```
.global f
.proc 4
;! Rejestry:
;! %i0 - adres tablicy wejsciowej
;! %i1 - rozmiar tablicy (n)
;!
;! %10 - zmienna tymczasowa do porównań
;! %l1 - suma
;! %12 - licznik (i)
;! \% l3 - i * a[i]
;!
;! int f(int *tab, int n)
f:
    save
            %\mathbf{p},
                     -96,
                             %sp
            \%11
    mov 0,
                                      ;! suma = 0
    mov 0,
            \%12
                                      ; ! i = 0
    subcc
            %i1,
                     1,
                             %10
                                      ;! if (n == 0)
            koniec
    bneg
    nop
petlaFor:
    subcc
            \%12,
                    \%i1,
                             %10
                                      ;! if (i >= n)
    bge
            koniec
    nop
                    \%13
            [\% i0],
    ld
                                      ;! \%13 = a[i]
            %13,
                     \%l2 ,
    smul
                             \%13
                                      ;! \% l3 = i * a[i]
                    %13,
    add
            %l1,
                             \%11
                                      ;! suma += i * a[i]
    add
            %i0,
                    4,
                             \%i0
                                      ;! %i0 wskazuje na kolejny e. tablicy
            %12,
    add
                    1,
                             \%12
                                      ;! i++
            petlaFor
    ba
    nop
koniec:
            %l1,
                    \%i 0
                                     ;! zwrócenie wyniku
   mov
    ret
    restore
```

2 PVM

2.1 Wstęp z laborek, szukanie min i max

2.1.1 Treść

Napisać program znajdujący minimum i maksimum z macierzy. Hello.c - program główny, rodzic; Hello_other.c - program podrzędny, potomek.

2.1.2 Rozwiązanie

Program przekazuje kolejne wiersze macierzy do programów potomnych, które znajdują lokalne minimum i maksimum. Program zbiera wszystkie minima i maksima do tablicy o rozmiarze wysokości macierzy. Pod koniec sam ręcznie wylicza min i max z tych dwóch tablic.

Należy pamiętać, że programy potomne muszą fizycznie znajdować się na dyskach innych komputerów w sieci PVM.

Program działający, oceniony na 5.

```
/* - Autorzy:
   -- Forczu Forczmański
   -- Wuda Wudecki
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>
#include "pvm3.h"
#define WYSOKOSC 5
                         // liczba wierszy
#define SZEROKOSC 5
                         // liczba kolumn
/// Program rodzica
main()
{
    // dane potrzebne do obliczeń
    int matrix [WYSOKOSC] [SZEROKOSC];
    int min_result[WYSOKOSC], max_result[WYSOKOSC];
    int minimum, maksimum;
    // wypełnienie macierzy danymi
    int i, j;
    for (i = 0; i < WYSOKOSC; ++i)
        for (j = 0; j < SZEROKOSC; ++j)
            matrix[i][j] = rand() \% 30;
    // wypisanie macierzy na konsoli
    for (i = 0; i < WYSOKOSC; ++i)
        for (j = 0; j < SZEROKOSC; ++j)
            printf("%d_", matrix[i][j]);
        printf("\n\n");
    // pobranie informacji
    int ilhost , ilarch;
    struct pvmhostinfo * info;
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    printf("Liczba_hostow: \( \frac{1}{2} \d\n'' \), ilhost);
    int id1 = 0;
    int tid;
```

```
// Dla każdego hosta - inicjujemy go
for (i = 0; i < ilhost; i++)
    pvm_spawn("/home/pvm/pvm3/sekcja11/bin/LINUX/hello_other", 0,
       PvmTaskHost, info[i].hi_name, 1, &tid);
    if (tid < 0)
    {
        ilhost --;
        continue;
    printf("tid: \_\%d\_n", tid);
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    // wysyłamy:
    // id wiersza
    pvm_pkint(&id1, 1, 1);
    // elementy wiersza
    pvm_pkint(&matrix[id1][0], SZEROKOSC, 1);
    pvm\_send(tid, 100);
    id1++;
//// Wykonywanie programu aż do przedostatniej pętli
int bufid, child_tid, child_id1, tmp;
while ( id1 < WYSOKOSC )
{
    bufid = pvm_recv(-1, 200);
    pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
    printf("recv: \_\%d\_n", child\_tid);
    // pobranie id wiersza
    pvm_upkint(&child_id1, 1, 1);
    // pobranie nowych min / max
    pvm_upkint(&min_result[child_id1], 1, 1);
    pvm_upkint(&max_result[child_id1], 1, 1);
    // wystanie nowych danych
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    // id kolejnego wiersza
    pvm_pkint(\&id1, 1, 1);
    // nowy wiersz
    pvm_pkint(&matrix[id1][0], SZEROKOSC, 1);
    pvm_send(child_tid, 100);
    id1++;
//// Odebranie ostatnich danych
for (i = 0; i < id1 - ilhost + 1; i++)
    bufid = pvm_recv(-1, 200);
    pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
    printf("recv: \( \sqrt{n} \), child_tid);
    // pobranie id wiersza
    pvm_upkint(&child_id1 , 1, 1);
    // pobranie nowych min / max
    pvm_upkint(&min_result[child_id1], 1, 1);
    pvm_upkint(&max_result[child_id1], 1, 1);
}
```

```
// uzysaknie minimum z wiersza
minimum = min_result [0];
maksimum = max_result [0];
for (j = 1; j < WYSOKOSC; j++)
{
    if ( max_result [j] > maksimum )
        maksimum = max_result [j];
    if ( min_result [j] < minimum )
        minimum = min_result [j];
}
printf("Uzyskane_wartosci:\nMIN: %d, MAX: %d\n", minimum, maksimum);
pvm_exit();
return 0;
}</pre>
```

Program potomka

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#include "pvm3.h"
                         // liczba wierszy
#define WYSOKOSC 5
#define SZEROKOSC 5
                         // liczba kolumn
/// Program potomka
int main()
{
    int masterid, id1, j, curr_row[SZEROKOSC], curr_min, curr_max;
    // pobierz id rodzica
    masterid = pvm_parent();
    if (masterid == 0)
        exit(1);
    while (1)
        pvm_recv(masterid, 100);
        // pobranie wartości:
        // id wiersza
        pvm_upkint(&id1, 1, 1);
        pvm_upkint(&curr_row[0], SZEROKOSC, 1);
        // uzysaknie minimum z wiersza
        curr_min = curr_max = curr_row[0];
        for (j = 1; j < SZEROKOSC; j++)
        {
             if ( curr_row[j] > curr_max )
                 curr_max = curr_row[j];
            if ( curr_row[j] < curr_min )</pre>
                 curr_min = curr_row[j];
        // wystanie nowych danych
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(&id1, 1, 1);
        pvm_pkint(&curr_min , 1, 1);
        pvm\_pkint(\&curr\_max\;,\;\;1\;,\;\;1)\;;
        pvm_send(masterid, 200);
    pvm_exit();
    return 0;
```

2.2 Laborki, odejmowanie macierzy

2.2.1 Treść

Odejmowanie macierzy.

2.2.2 Rozwiązanie

Ocena nieznana.

```
/* AK Lab 2 - PVM
    Anna Kusnierz
    Tomasz Szoltysek
    Temat: Odejmowanie dwoch macierzy
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#include "pvm3.h"
#define MATRIX_SIZE 20
int main()
    int i, j;
    int count = 0;
                         //licznik wierszy macierzy
    int rescount;
    int tidmaster, ilhost, ilarch, bufid, t_id, bytes, msgtag;
    struct pymhostinfo info;
    int a [MATRIX_SIZE] [MATRIX_SIZE], b [MATRIX_SIZE] [MATRIX_SIZE], r [
        MATRIX_SIZE ] [ MATRIX_SIZE ] ;
    FILE *txt = fopen("result.txt","w");
    for ( i =0; i < MATRIX_SIZE; i++)</pre>
         for (j=0; j<MATRIX\_SIZE; j++)
         {
             a[i][j] = rand();
             b[i][j] = rand();
    fprintf(txt," Macierz A:\n
                                                               -\langle n \rangle n");
    for (i=0; i < MATRIX_SIZE; i++)
         for (j=0; j<MATRIX\_SIZE; j++)
             fprintf(txt, "%d\t", a[i][j]);
         fprintf(txt, "\n");
    fprintf(txt, "Macierz_B:\n
                                                             ---\cdot (n \cdot n");
    for (i=0; i<MATRIX\_SIZE; i++)
         for (j=0; j<MATRIX\_SIZE; j++)
             fprintf(txt, "%d\t", b[i][j]);
         fprintf(txt,"\n");
    }
```

```
tidmaster = pvm_mytid();
pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
printf("%d",ilhost);
for (i=0; i < (ilhost > MATRIX_SIZE ? MATRIX_SIZE : ilhost) ; i++)
    pvm_spawn("/home/pvm3/pvm3/sekcja4/hello_other", 0, PvmTaskHost, info[
        i]. hi_name,1,&t_id);
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    pvm_pkint(&a[count][0], MATRIX_SIZE,1);
    pvm_pkint(&b[count][0],MATRIX_SIZE,1);
    pvm_pkint(&count,1,1);
    pvm\_send(t_id,100);
    ++count;
while (count < MATRIX_SIZE)
    bufid = pvm_recv(-1,200);
    pvm_bufinfo(bufid,&bytes,&msgtag,&t_id);
    pvm_upkint(&rescount,1,1);
    pvm\_upkint(\&r\left[\,rescount\,\right]\left[\,\stackrel{.}{0}\,\right]\,,MATRIX\_SIZE\,,1\,)\;;
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    pvm_pkint(&a[count][0], MATRIX_SIZE,1);
    pvm_pkint(&b[count][0],MATRIX_SIZE,1);
    pvm_pkint(&count,1,1);
    pvm\_send(t\_id,100);
    ++count;
for(i = 0; i < (ilhost > MATRIX_SIZE ? MATRIX_SIZE : ilhost); i++)
    bufid = pvm_recv(-1,200);
    pvm_bufinfo(bufid,&bytes,&msgtag,&t_id);
    pvm_upkint(&rescount,1,1);
    pvm_upkint(&r[rescount][0], MATRIX_SIZE,1);
    pvm_kill(t_id);
fprintf(txt,"Macierz_wynikowa:\n
                                                          -\langle n \rangle n");
for (i=0; i<MATRIX\_SIZE; i++)
    for (j=0; j<MATRIX\_SIZE; j++)
         fprintf(txt,"%d\t",r[i][j]);
    fprintf(txt,"\n");
fclose(txt);
exit(0);
```

Program potomny

```
#include <stdio.h>
#include "pvm3.h"
#define MATRIX_SIZE 20
int main()
    int masterid, count, i;
    double vecta[MATRIX_SIZE], vectb[MATRIX_SIZE], vectr[MATRIX_SIZE];
    masterid = pvm_parent();
    if (masterid == 0) exit(1); //zabezpieczenie przed uruchomieniem z
       poziomu rodzica
    //OBSŁUGA OBLICZEŃ i WYSYŁANIA WYNIKÓW
    while (1)
        pvm_recv(masterid,100);
        pvm_upkdouble(&vecta[0], MATRIX_SIZE, 1);
        pvm_upkdouble(&vectb[0],MATRIX_SIZE,1);
        pvm_upkint(&count,1,1);
        for (i = 0; i < MATRIX\_SIZE; i++)
            vectr[i] = vecta[i] - vectb[i];
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(&count,1,1);
        pvm_pkdouble(&vectr[0],MATRIX_SIZE,1);
        pvm_send(masterid,200);
    return(0);
```

2.3 Laborki, Szyfr Cezara

2.3.1 Treść

Szyfr Cezara

2.3.2 Rozwiązanie

Podobno działa, ocena nieznana.

```
/// program gtówny
main()
{
    if(pvm_parent() == PvmNoParent)
        rodzic();
    else
        potomek();
    return 0;
}
```

```
/// Potomek
void potomek()
    int masterid, dlugosc, pozycja;
    char znak;
    masterid = pvm_parent(); /*kto mnie stworzyl*/
    while (1)
    {
        pvm_recv(-1,100);
        pvm_upkbyte(&znak,1,1);
        pvm_upkint(&pozycja,1,1);
        if (znak != ',')
        {
            if (((znak >= 'A') && (znak <= 'Z')) ||
                ((znak >= 'a') && (znak <= 'z')))
            {
                if (znak = 'x')
                    znak = 'a';
                if (znak == 'y',)
                    znak = 'b';
                if (znak = 'z')
                    znak = c;
                if (znak = 'X')
                    znak = 'A';
                if (znak = 'Y')
                    znak = 'B';
                if (znak = 'Z')
                    znak = 'C';
            }
            else
                znak += 3;
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkbyte(&znak,1,1);
        pvm_pkint(&pozycja,1,1);
        pvm_send(masterid,200);
   }
```

```
/// Rodzic
void rodzic()
    char* text = "ala_ma_kota";
    char* text2;
    int length = strlen(text);
    int\ tidmaster, ilhost, ilarch, *tid, i, procesy=0, budif, temp\_id,
       zm1, zm2;
    struct pvmhostinfo *info;
    if ((tidmaster = pvm_mytid()) < 0) exit(1);
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    tid = (int*) calloc (ilhost, sizeof(int));
    text2 = (char*) calloc (length + 1, 1);
    text2[length] = ' \setminus 0';
    for(i = 0; i < ilhost; ++i) {
        if(i >= length) break;
        pvm_spawn("/home/pvm/pvm3/sekcja15/bin/LINUX/hello", 0, PvmTaskHost
            , info[i].hi_name, 1, &tid[i]);
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkbyte((text + i), 1, 1);
        pvm_pkint(&i , 1 , 1);
        pvm_send(tid[i], 100);
        ++procesy;
    i = ilhost;
    while (1) {
        budif = pvm_recv(-1, 200);
        char temp;
        int recIndex;
        pvm_upkbyte(&temp, 1, 1);
        pvm_upkint(&recIndex , 1, 1);
        text2[recIndex] = temp;
        if (i >= length)
                             break;
        else {
            pvm_bufinfo(budif, &zm1, &zm2, &temp_id);
            printf("Od: _{M}_{-} n", temp_id);
            pvm_initsend(PvmDataDefault);
            pvm_pkbyte((text + i), 1, 1);
            pvm_pkint(&i , 1 , 1);
            pvm_send(temp_id, 100);
            ++i;
        }
    for (i = 0; i < (ilhost -1); ++i) {
        budif = pvm_recv(-1, 200);
        char temp;
        int recIndex;
        pvm_upkbyte(&temp, 1, 1);
        pvm_upkint(&recIndex , 1, 1);
        text2[recIndex] = temp;
        pvm_bufinfo(budif, &zm1, &zm2, &temp_id);
        printf("Od: \sqrt[3]{d} \sqrt{n}", temp_id);
        pvm_kill(temp_id);
    printf("Tekst: \sqrt[\infty]{n"}, text2); pvm_exit();
```

3 Egzamin 2012, T1, Hafed Zghidi

3.1 Treść

Naszym zadaniem jest przeszukiwanie fragmentu obrazu (wzorzec) o rozmiarze $n \times n$ w obrazie Obraz o rozmiarze $m \times n (m >> n)$. Do tego celu służy nam odpowiednia funkcja

```
int find_pattern(x, y, n)
```

gdzie x, y to współrzędne w obrazie, a n rozmiar wzorca. Funkcja zwraca 1, jeśli wzorzec znajduje się w obrazie lub 0 jeśli go nie ma. Wzorzec może się powtarzać w obrazie.

Napisać w oparciu o środowisko PVM kod programu rodzica zliczającego ile razy wzorzec znajduje się w obrazie. Program powinien zapewnić równoległe rozwiązanie tego zadania z zachowaniem dynamicznego podziału zadań. Dodatkowe punkty można uzyskać za zapewnienie lepsze granulacji podziału zadań.

3.2 Propozycja rozwiązania

```
#include <stdio.h>
#include "pvm3.h"
#include <string.h>
void parent();
void child();
/// program główny
int main(void) {
    if (pvm_parent () == PvmNoParent)
        parent();
        child();
    return 0;
/// rodzic
void parent()
    //rozmiary obrazu
    int n = 32;
    int m = 1024;
    //aktualna pozycja
    int x = 0, y = 0;
    //pvm-owe zmienne
    int tIdMaster = 0, *tId;
    int ilHost = 0, ilArch = 0;
    struct pymhostinfo *info;
    //suma zliczen
    int sum = 0;
    //dane do przeslania, odpowiednio x y n
    int dataToSend[3];
    if( (tIdMaster = pvm_mytid()) < 0 )</pre>
        exit(0);
    //pobranie konfiguracji
    pvm_config(&ilHost , &ilArch , &info);
```

```
//stworzenie tablicy z id dzieci
tId = (int*)calloc(ilHost, sizeof(int));
//wyslanie poczatkowych danych
for (int i = 0; i < ilHost; ++i)
    pvm_spawn("/home/pvm/...", 0, PvmTaskHost, info[i].hi_name, 1, &tId
       [ i ]);
    //przygotowanie i wyslanie danych
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    dataToSend[0] = x;
    dataToSend[1] = y;
    dataToSend[2] = n;
    pvm_pkint(dataToSend, 3, 1);
    pvm\_send(tId[i], 100);
    //przesuniecie w obrazie o pixel w prawo
   ++x;
    //jesli wyjdzie poza prawa strone, zejscie w dol
    if(x >= (m - n)) 
        x = 0;
        ++y;
    //sam koniec obrazu - zakoncz
    if(y >= (m - n))
        break;
//jesli zostalo cos jeszcze do wyslania...
if(y >= (m - n))
    while (true)
        int childId = 0;
        //odbieramy dowolna paczke wyslana przez dzieci
        int bi = pvm_recv(-1, 100);
        int rcvdData = 0;
        //pobieramy jego id
        pvm_bufinfo(bi, &dlbuf, &msgtag, &childId);
        //rozpakowujemy dane, dodajemy do sumu
        pvm_upkint(&rcvdData, 1, 1);
        suma += rcvdData;
        //inicjujemy dane
        dataToSend[0] = x;
        dataToSend[1] = y;
        dataToSend[2] = n;
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(dataToSend, 3, 1);
```

```
//wysylamy do dziecka, z ktorego aktualnie odebrano rezultat
            pvm_send(childId, 100);
            //tak jak poprzednio, przesuniecie w obrazie
            ++x;
            if(x >= (m - n)) 
                x = 0;
                ++y;
            if(y >= (m - n))
                break;
        }
   //w tym momencie wyslalismy juz wszystko
    //odbieramy wiec ostatnia paczke od kazdego z dzieci
    for (int i = 0; i < ilHost; ++i)
        int tmp;
        pvm_rcv(masterId, 100);
        pvm_upkint(&tmp, 1, 1);
        suma += tmp;
        pvm_kill(tId[i]);
   }
/// Potomek
void child()
    //id rodzica
    int masterId = pvm_parent();
    //tablica do ktorej zapiszemy odebrane dane
    int points [3];
    //odbieramy paczke od rodzica
    pvm_rcv(masterId, 100);
    pvm_upkint(points, 3, 1);
    //funkcja z zadania
    int result = find_pattern(points[0], points[1], points[2]);
    //odsylamy dane
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    pvm_pkint(result, 1, 1);
   pvm_send(masterId, 100);
```

4 Egzamin 2013, T1, Hafed Zghidi

4.1 Treść

Naszymi danymi wejściowymi są tabela A zawierająca 10000 łańcuchów znakowych i tabela B zawierająca 10000 wartości typu *integer* będących wartościami skrótu łańcuchów tabeli A. Napisać kod programu głównego (rodzic) realizującego w oparciu o środowisko PVM równoległe wykonanie porównywania zgodności łańcuchów z tabeli A ze skrótami z tabeli B. Program potomny ma otrzymywać łańcuch znakowy z tabeli A oraz odpowiadającą mu wartość typu *integer* z tabeli B. Program główny ma zliczyć ile par jest poprawnych, a ile nie zgadza się. Program potomny ma zostać uruchomiony na wszystkich węzłach w maszynie PVM. Rozdział zadania na podzadania dla procesów potomnych ma uwzględniać aspekt równoważenia obciążenia poszczególnych węzłów maszyny PVM (napisać tylko program rodzica).

4.2 Rozwiązanie

```
#include "pvm3.h"
#include <stdio.h>
const int RECORD_NUMBER = 10000
void fill_tables(char* input [RECORD.NUMBER], int output [RECORD.NUMBER]);
int main_pvm()
{
    // dane wejściowe
    char* input [RECORD.NUMBER];
    int output [RECORD_NUMBER];
    // zakładamy, że ta funkcja wypełnia tablice jak należy
    fill_tables(input, output);
    // liczniki wystąpień
    unsigned int true_count = 0;
    // pobranie informacji
    int ilhost, ilarch;
    struct pvmhostinfo * info;
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    printf("Liczba_hostow: _%d\n", ilhost);
    int id, tid;
    id = 0;
    int i;
    // dla każdego hosta
    for (i = 0; i < ilhost; i++, id++)
        pvm_spawn("/egzamin/dziecko", 0, PvmTaskHost, info[i].hi_name, 1, &
            tid);
        if (tid < 0)
        {
            ilhost --;
            continue;
        }
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        // wysyłamy:
        pvm_pkint(\&id, 1, 1);
                                         // id wiersza
                                         // tańcuch
        pvm_pkstr(input[id]);
        pvm_pkint(&output[id], 1, 1);
                                         // suma kontrolna
        pvm_send(tid, 100);
    }
```

```
int bufid, child_tid, child_id, tmp, result;
while (id < RECORD_NUMBER)
    bufid = pvm_recv(-1, 200);
    pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
    // pobranie danych
    pvm_upkint(&child_id , 1, 1);
                                     // id wiersza
    pvm_upkint(&result , 1, 1);
                                    // wynik
    // dziecko zwraca O, jeśli suma nie była poprawna
    // lub 1, jeśli była poprawna
    true_count = true_count + result;
    // wysłanie nowych danych
    pvm_initsend(PvmDataDefault);
    pvm_pkint(&id , 1 , 1);
                                     // id kolejnego wiersza
    pvm_pkstr(input[id]);
                                     // tańcuch
    pvm_pkint(&output[id], 1, 1);
                                     // suma kontrolna
    pvm_send(child_tid, 100);
    id++;
// odbieranie ostatnich wyników od potomków
for (i = 0; i < ilhost; i++)
    bufid = pvm_recv(-1, 200);
    pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
    pvm\_upkint(\&child\_id\ ,\ 1\ ,\ 1)\ ; \qquad \textit{// pobranie id wiersza}
    pvm_upkint(&result , 1, 1);
                                    // wynik
    true_count = true_count + result;
// wypisanie wyniku
printf("Liczba_poprawnych_sum_kontrolnych_=_%d\n", true_count);
printf("Liczba_niepoprawnych_sum_kontrolnych_=_%d", RECORD.NUMBER -
   true_count);
pvm_exit();
return 0;
```

4.3 Propozycja rozwiązania z forum - dlaczego jest źle i możesz ujebać bezmyślnie przepisując

```
#include <stdio.h>
#include "pvm3.h"
#define SIZE
                    10000
#define STR_SIZE
#define PATH
                    "pvm_child"
int main()
{
    int tidmaster, *tid, ilhost, ilarch, bufid, a, b, temp, wynik;
    struct pvmhostinfo *info;
    // idea jest taka, by porównać rozmiar stringi, zapisany w drugim
       wymiarze, z wartością w 'wartosci'. Treść zadania mówi o dwóch
       tabelach w jednym wymierze, więc średnie to.
    // Porównywanie stringów na char* z liczbami boli bez gotowych funkcji,
        co? :P
    // A nas to nawet nie interesuje, bo za to odpowiada potomek, zatem
       mamy przykład popieprzenia z poplątaniem XD
    char stringi[SIZE][STR_SIZE];
    int wartosci[SIZE];
    const int ROZMIAR = 10;
    wynik = 0;
    tidmaster = pvm_mytid();
                                    // zupełnie zbędne
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    // tid nie musi być tablicą, bo nigdy nie korzystamy z innego, niż
       aktualnie wykorzystywany
    tid = (int*) malloc(ilhost, sizeof(int));
    for (a = 0; a < ilhost; a++)
    {
        pvm_spawn(PATH, 0, PvmTaskHost, info[a].hi_name, 1, &tid[a]);
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(&ROZMIAR, 1, 1);
                                // chujowe konsekwencje trzymania stałej
        temp = STR\_SIZE;
           przez define - brak adresu, hłehłe
        pvm_pkint(\&temp, 1, 1);
        for (b = 0; b < ROZMIAR; b++)
            // zabawa z dwoma wymiarami, kiedy wystarczy jeden
            // dziwna idea, raczej nieintuicyjna
            pvm_pkint(\&vartosci[a * ROZMIAR + b], 1, 1);
            pvm_pkstr(stringi[a * ROZMIAR + b]);
        pvm_send(tid[a], 100); // tid jest wykorzystywany tylko w tej pę
           tli, tabela nie sensu
                    // nikt nie zauważył, że ma tę wartość po wyjściu z pę
    a = ilhost;
       tli?
```

```
{ // ...
    while ( a < SIZE/ROZMIAR ) {
        bufid = pvm_recv(-1, 200);
        pvm_upkint(&temp, 1, 1);
                            // w ANSI C nie ma tego operatora
        wynik += temp;
        pvm_bufinfo(bufid, &temp, &b, &tmp_id);
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(&ROZMIAR, 1, 1);
        temp = STR\_SIZE;
                          // ZNOWU XD
        pvm_pkint(\&temp, 1, 1);
        for (b = 0; b < ROZMIAR; b++)
            pvm_pkint(&wartosci[a * ROZMIAR + b], 1, 1);
            pvm_pkstr(stringi[a * ROZMIAR + b]);
        pvm_send(tmp_id, 100);
        a++;
    for(a = 0; a < ilhost; a++)
        \texttt{bufid} = \texttt{pvm\_recv}(-1, 200);
        pvm_upkint(&temp, 1, 1);
        wynik += temp;
                           // co cóż
        pvm_bufinfo(bufid, &temp, &b, &tmp_id);
        pvm_kill(tmp_id);
    printf("wynik_%d",WYNIK);
    return 0;
```

5 Egzamin 2014, T1, Hafed Zghidi

5.1 Treść

Korzystając z pakietu PVM zorganizować równoległe przetwarzania polegające na wyliczeniu silni każdego elementu tablicy T składającej się z 1000 elementów typu INT. Wynik ma zostać zapisany w tej samej tablicy T (silnia(T[i]) $\leftarrow T[i]$ dla $i=0\dots 999$). Napisać proces główny realizujący podział zadania na podzadania oraz koordynujący równoległe wykonanie w procesach potomnych (procesu potomnego NIE należy pisać). Podział podzadań ma zostać zrealizowany zgodnie z zasadą dynamicznego podziału (równoważenia) zadań.

5.2 Rozwiązanie

```
#include "pvm3.h"
#define ELEMENT_NUMBER 1000
int main()
    // nasza tablica
    int T[ELEMENT_NUMBER];
    for (i = 0; i < ELEMENT.NUMBER; i++)
    T[i] = i;
    int ilhost, ilarch;
                                 //parametry z PVMa
    struct pvmhostinfo * info;
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    int id_komorki = 0;
    int tid;
    // Dla każdego hosta - inicjujemy go
    for (i = 0; i < ilhost; i++)
    {
        pvm_spawn("/potomek", 0, PvmTaskHost, info[i].hi_name, 1, &tid);
                //powołanie potomka
          (tid < 0)
        {
            ilhost --;
            continue;
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        // wysyłamy
        pvm_pkint(&T[id_komorki], 1, 1);
        pvm_send(tid, 100);
        id_komorki++;
    }
```

```
{
    // Wykonywanie programu aż do przedostatniej pętli
    int bufid, child_tid, child_id_komorki, child_silnia, tmp;
    while (id_komorki < ELEMENT_NUMBER)</pre>
    {
        // odebranie info o zakończeniu pracy
        \texttt{bufid} = \texttt{pvm\_recv}(-1, 200);
        pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
        // pobranie obliczonej silni
        pvm_upkint(&child_id_komorki, 1, 1);
        pvm_upkint(&child_silnia, 1, 1);
        // napisanie wartości w tablicy
        T[child_id_komorki] = child_silnia;
        // wystanie nowych danych
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        pvm_pkint(&T[id_komorki], 1, 1);
        pvm_send(child_tid, 100);
        id_komorki++;
    // Odebranie ostatnich danych
    for (i = 0; i < ilhost; i++)
    {
        bufid = pvm_recv(-1, 200);
        pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
        // pobranie obliczonej silni
        pvm_upkint(&child_id_komorki, 1, 1);
        pvm_upkint(&child_silnia, 1, 1);
        // napisanie wartości w tablicy
        T[child_id_komorki] = child_silnia;
    pvm_exit();
    return 0;
```

5.3 2015, 0 termin, Hafed Zighdi

5.3.1 Treść

Naszym zadaniem jest przeszukanie fragmentu obrazu (wzorzec) o rozmiarze nxn w obrazie Obraz o rozmiarze mxm(m>>n). Do tego celu służy funkcja $int\ find_pattern(x,\ y,\ n)$, gdzie $x,\ y$ to współrzędne w obrazie, a n rozmiar wzorca. Funkcja zwraca 1 jeśli wzorzec znajduje się w obrazie lub 0 jeśli go nie ma. Wzorzec możne powtarzać się w obrazie.

Napisać w oparciu o środowisko PVM kod programu rodzica zliczającego ile razy wzorzec znajduje się w obrazie. Program powinien zapewnić równoległe rozwiązywanie zadania z zachowaniem dynamicznego podziału zadań. Dodatkowe punkty można uzyskać za zapewnienie lepszej granulacji podziału zadań.

5.3.2 Rozwiązanie

```
#include "pvm3.h"
                            // wymiar obraz
extern int m;
extern int n;
                            // wymiar wzorca
int main()
{
    int liczbaWystapien = 0;
    // tablica pikseli, zakladamy ze tak reprezentowany jest obraz
    int obraz[m][m];
                                //parametry z PVMa
    int ilhost, ilarch;
    struct pvmhostinfo * info;
    pvm_config(&ilhost , &ilarch , &info);
    printf("Liczba_hostow: \_%d\n", ilhost);
    int id_wiersza = 0;
    int tid;
    // Dla każdego hosta - inicjujemy go
    for (i = 0; i < ilhost; i++)
        //powołanie potomka
        pvm_spawn( "/potomek", 0, PvmTaskHost, info[i].hi_name, 1, &tid);
        //jeśli nie udało się powołać potomka, zmniejszamy liczbę hostów i
           kontynuujemy
        if (tid < 0)
            ilhost --;
            continue;
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        // wysyłamy:
        // elementy obrazu
        for (int i = 0; i < n; i++)
        {
            //pakowanie całego wiersza
            pvm_pkint(&obraz[id_wiersza + i][0], m, 1);
        pvm_send(tid, 100); //wystanie wiersza
        id_wiersza++;
    }
```

```
// Wykonywanie programu aż do przedostatniej pętli
   int bufid, child_tid, child_liczba_wystapien, tmp;
    while (id_wiersza < (m - n))
   {
        // odebranie info o zakończeniu pracy
        bufid = pvm_recv(-1, 200);
        pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
        // pobranie liczby wystapien
        pvm_upkint(&child_liczba_wystapien, 1, 1);
        // zwiekszenie wystapien wzorca
        liczbaWystapien += child_liczba_wystapien;
        // wysłanie nowych danych
        pvm_initsend(PvmDataDefault);
        // nowa czesc obrazu
        for (int i = 0; i < n; i++)
            pvm_pkint(\&obraz[id\_wiersza + i][0], m, 1);
        pvm_send(child_tid, 100);
        id_wiersza++;
    // Odebranie ostatnich danych
   for (i = 0; i < id\_wiersza - ilhost + 1; i++)
        bufid = pvm_recv(-1, 200);
        pvm_bufinfo(bufid, &tmp, &tmp, &child_tid);
        // pobranie liczby wystapien
        pvm_upkint(&child_liczba_wystapien, 1, 1);
        // zwiekszenie wystapien wzorca
        liczbaWystapien += child_liczba_wystapien;
    printf("Liczba_wystapien_wzorca: _%d", liczbaWystapien);
   pvm_exit();
   return 0;
};
```

6 Java Spaces

6.1 Wstęp z laborek

6.1.1 Treść

Napisać program zawierający jednego Nadzorcę oraz wielu Pracowników. Nadzorca przekazuje do Java-Space 2 równe tablice zawierające obiekty typu Integer, a następnie otrzymuje wynikową tablicę zawierającą sumy odpowiadających sobie komórek. Operację dodawania mają realizować Pracownicy.

6.1.2 Rozwiązanie

Zadanie obliczania sumy tabel dzielimy na dwie części: Task oraz Result. Taski są generowane przez Nadzorcę i przekazywane Pracownikom, ci zaś wykonują zadanie i tworzą obiekty klasy Result, a następnie przekazuję je Nadzorcy. Nadzorca je odbiera, kompletuje i ew. coś z nimi robi.

Nadzorca przydziela tyle zadań, ile potrzebuje, z kolei Pracownicy działają w nieskończoność. Aby zakończyć ich pracę, Nadzorca musi wysłać zadania z tzw. zatrutą pigułką (ang. Poisoned Pill), czyli obiekt zadania z nietypowym parametrem, który sygnalizuje zakończenie pracy. Może to być np. Boolean o wartości false, Integer o wartości -1, itp. Składowymi klas implementujących interfejs Entry nie mogą być typu prostego (int, double itp.), muszą być opakowane (Integer, Double itp.). Najbezpieczniej dawać je wszedzie.

```
/**
* Qauthor Son Mati
* @waifu Itsuka Kotori
public class Task implements Entry {
    public Integer cellID; // ID komórki tabeli
    public Integer valueA; // wartość z tabeli A
    public Integer valueB; // wartość z tabeli B
    public Boolean is Pill; // czy zadanie jest zatrutą pigutką
    // Domyślny konstruktor, musi się znajdować
    public Task() {
        this.cellID = this.valueA = this.valueB = null;
        this.isPill = false;
    }
    public Task (Integer entryID, Integer valueA, Integer valueB, Boolean
       isPill) {
        this.cellID = entryID;
        this.valueA = valueA;
        this.valueB = valueB;
        this.isPill = isPill;
    }
```

```
/**
  * @author Son Mati
  * @waifu Itsuka Kotori
  */
public class Result implements Entry {
    public Integer cellID, value;
    public Result() {
        this.cellID = this.value = null;
    }
    public Result(final Integer EntryID, final Integer Value) {
        this.cellID = EntryID;
        this.value = Value;
    }
}
```

```
public class Client {
    protected Integer defaultLease = 100000;
    protected JavaSpace space;
    protected Lookup lookup;
    public Client() {
        lookup = new Lookup(JavaSpace.class);
    }
}
```

```
* @author Son Mati
* @waifu Itsuka Kotori
public class Worker extends Client {
    public Worker() {
    public void startWorking() {
        while(true) {
            try {
                this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
                Task task = new Task();
                task = (Task) space.take(task, null, defaultLease);
                if (task.isPill == true)
                    space.write(task, null, defaultLease);
                    System.out.println("Koniec_pracy_workera.");
                    return;
                Integer res = task.valueA + task.valueB;
                Result result = new Result(task.cellID, res);
                space.write(result, null, defaultLease);
            catch (Exception ex) {}
        }
    }
    public static void main(String[] args) {
        Worker w = new Worker(); // utworzenie obiektu
                                    // realizacja zadan
       w.startWorking();
   }
```

```
/**
* @author Son Mati
* @waifu Itsuka Kotori
public class Supervisor extends Client {
    static final Integer INT_NUMBER = 125;
    public Integer[] TableA = new Integer[INT_NUMBER];
    public Integer[] TableB = new Integer[INT.NUMBER];
    public Integer[] TableC = new Integer[INT_NUMBER];
    // konstruktor
    public Supervisor() {
    // wygenerowanie zawartości tablic
    public void generateData() {
        Random rand = new Random();
        for (int i = 0; i < INT.NUMBER; ++i) {
            TableA[i] = rand.nextInt(INT_NUMBER);
            TableB[i] = rand.nextInt(INT_NUMBER);
            TableC[i] = 0;
        }
    // rozpoczecie pracy
    public void startProducing() {
        try {
            this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
            // utworzenie zadania
            for (Integer i = 0; i < INT_NUMBER; ++i) {
                Task task = new Task(i, this.TableA[i], this.TableB[i],
                    false);
                space.write(task, null, defaultLease);
            // pobranie wyniku zadania
            System.out.println("Tablica_C:");
            for (Integer i = 0; i < INT_NUMBER; ++i) {
                Result result = new Result();
                result = (Result) space.take(result, null, defaultLease);
                TableC[result.cellID] = result.value;
            // utworzenie zatrutej pigulki na sam koniec
            Task poisonPill = new Task(null, null, null, true);
            space.write(poisonPill, null, defaultLease);
        catch (Exception ex) {
    }
    public static void main(String[] args) {
        // utworzenie obiektu
        Supervisor sv = new Supervisor();
        // utworzenie zadan
        sv.generateData();
        sv.startProducing();
    }
```

6.2 Zadanie 1

6.2.1 Treść

Napisać program odbierający z przestrzeni JavaSpace kolejno 100 obiektów klasy Zadanie posiadające w atrybucie typ (typu całkowitego) wartość 15 i dla każdego obiektu Zadanie wygenerować i umieścić w przestrzeni JavaSpace obiekt klasy Silnia posiadający jako atrybut... (dalej nie pamiętam dobrze) wartość będącą silnią wartości uzyskanej z liczba(typu całkowitego) z klasy Zadanie.

6.3 2010, I termin, Adam Duszeńko

6.3.1 Treść

Napisać kod programu głównego zarządzającego równoległym wykonywaniem zadania w maszynie JavaSpace polegającym na wyznaczeniu zbioru klatek video zawierających ruch. Wykrywanie ruchu ma odbywać się w procesorach wykonawczych na zasadzie porównania różnicowego, czyli wymaga poddania analizie dwóch kolejnych klatek. W tym celu program główny posługując się byte[] GetImage() (przyjąć, że jest zdefiniowana i zaimplementowana) ma pobierać kolejne klatki obrazu i umieszczać je w przestrzeni JavaSpace, wraz z jej kolejnym numerem (numerowania ma odbywać się na poziomie programu głównego). Program główny kończy wysyłania zadań gdy funkcja GetImage zwróci wartość NULL. Jako wynik swojego działania programy wykonawcze zwracają obiekt odpowiedzi zawierający numer pierwszego obrazu z analizowanej pary oraz wartość logiczną czy para była identyczna czy też zawierała wykryty ruch. Na zakończenie działania program główny po zebraniu wszystkich odpowiedzi powinien wypisać numery obrazów dla których wykryto ruch oraz zakończyć procesy wykonawcze rozsyłając "zatrutą pigułkę". Zaproponować strukture obiektu zadania i odpowiedzi.

6.3.2 Propozycja rozwiązania 1

Nie jest do końca prawidłowa, ponieważ kod nie jest spójny i nie wiadomo czy analizuje pary klatek.

```
public class Image implements Entry {
    //należy pamiętać o tym aby każde pole było publiczne!
    public byte[] frame;
    public Integer id;
    //wymagane konstruktory
    public Image() {}
    public Image(Integer id, byte[] frame) {
        this.id = new Integer(id);
        this.frame = frame;
    }
}
```

```
//Dane przesytane jako odpowiedź
public class Result implements Entry {
   public Integer id;
   public Boolean move;
   public Result() {}
   public Result(Integer id, Boolean move) {
      this.id = new Integer(id);
      this.move = new Boolean(move);
   }
}
```

```
public class Program {
    public int defaultLease = 100000;
    public int id = 1;
    public void producer() {
        byte [] img1, img2;
        img1 = getImage();
        try {
            Lookup lookup = new Lookup(JavaSpace.class);
            JavaSpace space = (JavaSpace) lookup.getService();
            img2 = getImage();
            while(true) {
                img = getImage(); // dostarczone w zadaniu
                if (img == null | | img2 == null) break; // null = koniec
                Package data = new Data(id, img1, id + 1, img2);
                space.write(data, null, defaultLease); // paczka do space
                img1 = img2;
                id++;
        // bo breaku przełgczamy się w tryb odbierania
        for (int i = 1; i < id; i++) {
            Result result = (Result) space.takeIfExsists(new Result(), null
                , defaultLease);
            if (result.move)
                System.out.println("Ruch_obrazków: _" + result.id1 + "_" +
                   result.id2);
        {\tt space.write(new\ Image()\ ,\ null\ ,\ defaultLease);}
        } catch (Exception e) {}
    public void consumer() {
        try {
            Lookup lookup = new Lookup(JavaSpace.class);
            JavaSpace space = (JavaSpace) lookup.getService();
            int i = 0;
            while(true) {
                Image img1 = new Image();
                                            img1.id = i++;
                Image img2 = new Image();
                                            img2.id = i;
                img1 = (Image) space.take(img1, null, defaultLese);
                img2 = (Image) space.read(img2, null, defaultLese);
                //czy wysłano "zatrutą pigułkę"
                if (img2.frame = null && img2.id = null) break;
                // czy wykonano ruch na obrazkach
                if (img1.frame.equals(img2.frame)) {
                    // tego chyba nie trzeba nawet wysyłać w tym zadaniu
                    result = new Result(img2.id, false);
                } else {
                    result = new Result(img2.id, true);
                // wysyłanie wyniku do space
                space.write(result, null, defaultLease);
        } catch (Exception e) {}
   }
```

6.4 2011, I termin, Adam Duszeńko

6.4.1 Treść

Napisać program umieszczający w przestrzeni JavaSpace ${\bf 10}$ obiektów zadań zawierających ${\bf dwa}$ pola typu całkowitego oraz ${\bf dwa}$ pola typu łańcuch znakowy (zawartość nieistotna, różna od NULL), podać deklarację klasy zadań. Następnie odebrać z przestrzeni kolejno ${\bf 10}$ obiektów klasy Odpowiedź o atrybutach id typu Integer oraz wynik typu Integer posiadające w atrybucie id wartość ${\bf 15}$, a następnie wszystkie z atrybutem $id={\bf 110}$. Przyjąć, że klasa Odpowiedź jest już zdefiniowana zgodnie z powyższym opisem.

6.5 2012, I termin, Adam Duszeńko

6.5.1 Treść

Napisać program umieszczający w przestrzeni JavaSpace ${\bf 1000}$ obiektów zadań zawierających ${\bf trzy}$ pola typu całkowitego oraz ${\bf dwa}$ pola typu łańcuch znakowy (zawartość nieistotna, różna od NULL), podać deklarację klasy zadań. Następnie odebrać z przestrzeni kolejno ${\bf 1000}$ obiektów klasy Odpowiedź o atrybutach id typu Integer oraz wynik typu Integer posiadające w atrybucie id wartość ${\bf 35}$, a następnie wszystkie z atrybutem $id={\bf 10}$. Przyjąć, że klasa Odpowiedź jest już zdefiniowana zgodnie z powyższym opisem.

6.6 2013, I termin

6.6.1 Treść

Napisać program umieszczający w przestrzeni JavaSpace 200 obiektów zadań zawierających dwa pola typu całkowitego oraz dwa pola typu łańcuch znakowy (zawartość nieistotna, różna od NULL), podać deklarację klasy zadań. Następnie odebrać z przestrzeni kolejno 100 obiektów klasy Odpowiedź o atrybutach id typu Integer oraz wynik typu Integer posiadające w atrybucie id wartość 35, a następnie wszystkie z atrybutem id = 10. Przyjąć, że klasa Odpowiedź jest już zdefiniowana zgodnie z powyższym opisem.

6.6.2 Rozwiązanie

Klasa Zadanie

```
// deklaracja klasy, muszą być widoczne:
// implementacja interfejsu Entry
public class Zadanie implements Entry {
    // publiczne składowe, opakowujące typy zmiennych
    public Integer liczba;
    public String napis1;
    public String napis2;
    public Boolean poisonPill;
    // konstruktor domyślny, obowiązkowy
    public Zadanie() {
        Random rand = new Random();
        this.liczba = rand.nextInt();
        this.napis1 = Integer.toString(rand.nextInt());
        this.napis2 = Integer.toString(rand.nextInt());
        this.poisonPill = false;
    public Zadanie (Integer liczba, String napis1, String napis2, Boolean
       poisonPill) {
        this.liczba = liczba;
        this.napis1 = napis1;
        this.napis2 = napis2;
        this.poisonPill = poisonPill;
    }
```

Nadrzędna klasa Klienta

```
/**
  * @author Son Mati & Doxus
  */
public class Client {
    protected Integer defaultLease = 100000;
    protected JavaSpace space;
    protected Lookup lookup;
    public Client() {
        lookup = new Lookup(JavaSpace.class);
    }
}
```

Klasa Nadzorcy

```
/**
* @author Son Mati & Doxus
public class Boss extends Client {
    // domyślne wartości dla zadania
    static final int DEFAULT_TASK_NUMBER = 200;
    static final int DEFAULT_MAX_MISSES = 100;
    Integer taskNumber;
    Integer maxMisses;
    public Integer getTaskNumber() {
        {\color{return} \textbf{return}} \hspace{0.2cm} \textbf{taskNumber} \,;
    public Integer getMaxMisses() {
        return maxMisses;
    // obowiązkowy domyślny konstruktor
    public Boss() {
        taskNumber = DEFAULT_TASK_NUMBER;
        maxMisses = DEFAULT_MAX_MISSES;
    public Boss(Integer taskNumber, Integer maxMisses) {
        this.taskNumber = taskNumber;
        this.maxMisses = maxMisses;
    }
    /**
     * Wygenerowanie zadania z losowymi wartościami
     * Oparam id identyfikator
     * Oparam poisonPill pigułka, tak czy nie
    public Zadanie generateTask(int id, boolean poisonPill) {
        Random rand = new Random();
        return new Zadanie (id, Integer.toString (rand.nextInt (1000)),
        Integer.toString(rand.nextInt(1000)), poisonPill);
    }
     * Utworzenie zadaniów
     * @param count ilość zadaniów
     */
    public void createTasksInJavaSpace(int count) {
        try {
            this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
            for (int i = 0; i < count; ++i) {
                 Zadanie zad = this.generateTask(i, false);
                 space.write(zad, null, defaultLease);
                 System.out.println("Wygenerowałem_zad_" + i + "_o_stringach
                    _" + zad.napis1 + "_i_" + zad.napis2);
        catch(RemoteException | TransactionException ex) {
            System.out.println("Dupa_XD");
    }
```

```
public class Boss extends Client {
   /**
    * Uzyskanie odpowiedzi
    * Oparam id odpowiedzi, ktora nas interesuje
    * Oparam costam interesujący nas wynik
    * @param count liczba odpowiedzi do odbioru
    */
    public Integer receiveData(Integer id , Integer costam , Integer count) {
        Integer found = 0;
        try {
            this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
            Odpowiedz wzor = new Odpowiedz (id, costam);
            for (int i = 0; i < count; i++) {
                // odczyt blokujący, zatrzymuje przepływ dopóki odp się nie
                     pojawi
                Odpowiedz wynik = (Odpowiedz) space.takeIfExists(wzor, null
                    , defaultLease);
                if (wynik != null) {
                    System.out.println("Odpowiedz: _id _=_" + wynik.getId() +
                         ", \_wynik \_=\_" + wynik . getWynik ());
                    found++;
                }
        } catch (UnusableEntryException | TransactionException |
           InterruptedException | RemoteException ex) {
        return found;
   }
    /**
    * ZATRUJ DZIECIACZKI XD
    public void poisonKids() {
        // utworzenie zatrutej pigulki
        Zadanie poisonPill = new Zadanie(null, null, null, true);
        try {
            space.write(poisonPill, null, defaultLease);
        } catch (TransactionException | RemoteException ex) {
   }
    public static void main(String[] args) {
        Integer misses = 0;
        Boss boss = new Boss();
        boss.createTasksInJavaSpace(boss.getTaskNumber());
        boss.receiveData(35, null, 100);
        // boss odbiera pozostałe odpowiedzi, o id 10, dopóki nie trafi na
           pewną liczbę chybień
        while (misses < boss.getMaxMisses()) {
            if (boss.receiveData(10, null, 1) == 0)
            misses++;
        boss.poisonKids();
   }
```

Klasa Pracownika

```
* @author Son Mati & Doxus
public class Sidekick extends Client {
    // obowiązkowy domyślny konstruktor
    public Sidekick() {
    // praca
    public void zacznijMurzynic() {
        while(true) {
            try {
                Random rand = new Random();
                this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
                Zadanie zad = new Zadanie (null, null, null, null);
                zad = (Zadanie) space.takeIfExists(zad, null, defaultLease)
                if (zad != null) {
                    if (zad.poisonPill == true) {
                        space.write(zad, null, defaultLease);
                    System.out.println("Odebrałem_zadanie_o_id_" + zad.
                       liczba
                    + "_i_napisach_" + zad.napis1 + "_i_" + zad.napis2);
                Odpowiedz odp = new Odpowiedz (rand.nextInt(51), rand.
                   nextInt(1000));
                space.write(odp, null, defaultLease);
            } catch (TransactionException | RemoteException |
               UnusableEntryException | InterruptedException ex) {
                Logger.getLogger(Sidekick.class.getName()).log(Level.SEVERE
                    , null, ex);
            }
        }
    // obowiązkowy Run
    public static void main(String[] args) {
        Sidekick murzyn = new Sidekick();
        murzyn.zacznijMurzynic();
    }
```

6.7 2014, I termin, Adam Duszeńko

6.7.1 Treść

Napisać kod programu głównego wykonawczego do przetwarzania z wykorzystaniem maszyny JavaSpace przetwarzającego obiekty zadań zawierające dwie wartości całkowite, oraz numer obiektu i flagę logiczną początkowo zawierającą wartość FALSE. W momencie pobrania obiektu zadania program wykonawczy ma podmienić w przestrzeni JavaSpace pobrany obiekt na ten sam, ale z flagą ustawioną na wartość TRUE. Przetwarzanie obiektu realizowane jest w funkcji int check(int, int) do której należy przekazać wartości z obiektu zadania. Po skończeniu przetwarzania zadania, przed zwróceniem wyniku, należy usunąć z przestrzeni JavaSpace obiekt przetwarzanego zadania. Wynik funkcji check należy umieścić w obiekcie wynikowym którego strukturę proszę zaproponować. Obsłużyć koniec działania programu przez skonsumowanie "zatrutej pigułki".

6.7.2 Propozycja rozwiązania 1

Klasa Odpowiedzi (wynik Zadania):

```
/**
  * @author Son Mati
  * @waifu Itsuka Kotori
  */
public class Odpowiedz implements Entry {
    public Integer id;
    public Integer wynik;

    public Odpowiedz() {
    }

    public Odpowiedz(Integer id, Integer wynik) {
        this.id = id;
        this.wynik = wynik;
    }
}
```

Klasa Wykonawcy:

```
/**
 * @author Son Mati
 * @waifu Itsuka Kotori
public class Sidekick {
    protected Integer defaultLease = 100000;
    protected JavaSpace space;
    protected Lookup lookup;
    // domyślny konstruktor obowiązakowy
    public Sidekick() {
        lookup = new Lookup(JavaSpace.class);
    public void zacznijMurzynic() {
        while (true) {
            try {
                this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
                Zadanie zad = new Zadanie(null, null, null, false, null);
                zad = (Zadanie) space.take(zad, null, defaultLease);
                if (zad.poisonPill = true) {
                    space.write(zad, null, defaultLease);
                    return;
                zad.flag = true;
                space.write(zad, null, defaultLease);
                int result = this.check(zad.liczba1, zad.liczba2);
                Odpowiedz odp = new Odpowiedz(zad.id, result);
                space.take(zad, null, defaultLease);
                                                          // pełen wzorzec
                space.write(odp, null, defaultLease);
            } catch (TransactionException | RemoteException |
                UnusableEntryException | InterruptedException ex) {
                Logger . getLogger (Sidekick . class . getName ()) . log (Level . SEVERE
                    , null, ex);
            }
        }
    // dla przykładu
    public int check(int a, int b) {
        return a + b;
    // obowiązkowy Run
    public static void main(String[] args) {
        Sidekick murzyn = new Sidekick();
        murzyn.zacznijMurzynic();
    }
```

6.8 2015, 0 termin, Adam Duszeńko

6.8.1 Treść

Napisać program umieszczający w przestrzeni JavaSpace 1000 obiektów zadań zawierających dwa pola typu całkowitego oraz dwa pola typu łańcuch znakowy (zawartość nieistotna, różna od NULL), podać deklarację klasy zadań. Następnie odebrać z przestrzeni 20 obiektów klasy *Odpowiedź* o atrybutach *id* typu *Integer* oraz *wynik* typu *Integer* posiadające w atrybucie id wartość 50 (przyjąć, że klasa *Odpowiedź* jest już zdefiniowana zgodnie z powyższym opisem).

6.8.2 Rozwiązanie

Działające i przetestowane w warunkach domowych na Jini.

Klasa Zadanie

```
/**
* @author Son Mati & Doxus
*/
// deklaracja klasy, muszą być widoczne:
// implementacja interfejsu Entry
public class Zadanie implements Entry {
    // publiczne składowe, muszą być wielkich typów opakowujących
    public Integer liczba;
    public String napis1;
    public String napis2;
    public Boolean poisonPill;
    // konstruktor domyślny, wymagany
    public Zadanie() {
        Random rand = new Random();
        this.liczba = rand.nextInt();
        this.napis1 = Integer.toString(rand.nextInt());
        this.napis2 = Integer.toString(rand.nextInt());
        this.poisonPill = false;
    // konstruktor z parametrami
    public Zadanie (Integer liczba, String napis1, String napis2, Boolean
       poisonPill) {
        this.liczba = liczba;
        this.napis1 = napis1;
        this.napis2 = napis2;
        this.poisonPill = poisonPill;
    }
```

Klasa nadzorcy

```
/**
 * @author Son Mati & Doxus
*/
public class Boss extends Client {
    // liczba zadań do wykonania
    static final int TASK.NUMBER = 1000;
    // obowiązkowy domyślny konstruktor
    public Boss() {
    /**
     * Wygenerowanie zadania z losowymi wartościami
     * @param count ilość zadaniów
    public Zadanie generateTask(int id, boolean poisonPill) {
        Random rand = new Random();
        return new Zadanie (id, Integer.toString (rand.nextInt (1000)),
           Integer.toString(rand.nextInt(1000)), poisonPill);
    /**
     * Utworzenie zadaniów
     * @param count ilość zadaniów
    public void createTasksInJavaSpace(int count) {
        try {
            this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
            for (int i = 0; i < count; ++i) {
                Zadanie zad = this.generateTask(i, false);
                space.write(zad, null, defaultLease);
                System.out.println("Wtgenerowałem_zad_" + i + "_o_stringach
                   _" + zad.napis1 + "_i_" + zad.napis2);
            }
        }
        catch(RemoteException | TransactionException ex) {
            System.out.println("Dupa_XD");
        }
    }
```

```
public class Boss extends Client {
    /**
    * Uzyskanie odpowiedzi
    * @param id odpowiedzi, ktora nas interesuje
    * Oparam costam interesujący nas wynik
    * @param count liczba odpowiedzi do odbioru
    */
    public void receiveData(Integer id, Integer costam, Integer count) {
        try {
            this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
            Odpowiedz wzor = new Odpowiedz (id, costam);
            for (int i = 0; i < count; i++) {
                // odczyt blokujący, zatrzymuje przepływ dopóki odp się nie
                     pojawi
                Odpowiedz wynik = (Odpowiedz) space.take(wzor, null,
                    defaultLease);
                System.out.println("Odpowiedz: _id _=_" + wynik.getId() + ", _
                    wynik = " + wynik . getWynik());
        } catch (UnusableEntryException | TransactionException |
           InterruptedException | RemoteException ex) {
            Logger.getLogger(Boss.class.getName()).log(Level.SEVERE, null,
               ex);
        }
    }
     * ZATRUJ DZIECIACZKI XD
    public void poisonKids() {
        // utworzenie zatrutej pigulki
        Zadanie poisonPill = new Zadanie(null, null, null, true);
            space.write(poisonPill, null, defaultLease);
        } catch (TransactionException | RemoteException ex) {
            Logger.getLogger(Boss.class.getName()).log(Level.SEVERE, null,
               ex);
        }
    }
    /**
     * Obowiązkowy Run dla nadzorcy
    public static void main(String[] args) {
        Boss boss = new Boss();
        boss.createTasksInJavaSpace(TASK_NUMBER);
        boss.receiveData(50, null, 20);
        boss.poisonKids();
   }
}
```

Klasa Pracownika

```
* @author Son Mati & Doxus
*/
public class Sidekick extends Client {
    // obowiązkowy domyślny konstruktor
    public Sidekick() {
    // rozpoczęcie pracy
    public void zacznijMurzynic() {
        while (true) {
            try {
                Random rand = new Random();
                this.space = (JavaSpace)lookup.getService();
                Zadanie zad = new Zadanie (null, null, null, null);
                zad = (Zadanie) space.takeIfExists(zad, null, defaultLease)
                if (zad != null) {
                    if (zad.poisonPill == true) {
                        space.write(zad, null, defaultLease);
                    System.out.println("Odebrałem_zadanie_o_id_" + zad.
                        liczba
                    + "_i_napisach_" + zad.napis1 + "_i_" + zad.napis2);
                Odpowiedz odp = new Odpowiedz (rand.nextInt(51), rand.
                   nextInt(1000));
                space.write(odp, null, defaultLease);
            } catch (TransactionException | RemoteException |
               UnusableEntryException | InterruptedException ex) {
                Logger.getLogger(Sidekick.class.getName()).log(Level.SEVERE
                    , null, ex);
            }
        }
    // obowiązkowy punkt wejścia
    public static void main(String[] args) {
        Sidekick murzyn = new Sidekick();
        murzyn.zacznijMurzynic();
    }
```

7 CUDA

7.1 2013, 1 termin, Hafed Zighdi

7.1.1 Treść

W oparciu o środowisko CUDA napisać równoległy program zapewniający wyszukiwanie minimum i maksimum elementów macierzy A i B. Można zakładać, że macierze wejściowe są kwadratowe. Program powinien zwracać 2 macierze zawierające min oraz max elementów macierzy wejściowych:

- $\min \operatorname{Matrix}[i, j] = \min(A[i, j], B[i, j])$
- $\max Matrix[i, j] = \max(A[i, j], B[i, j])$

należy zaproponować kod kernela oraz jego wywołanie z kodem odpowiedzialnym za przydział pamięci z podziałem na bloki w dwóch wymiarach.

7.1.2 Rozwiązanie

```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#define MATRIX_SIZE 10
__global__ void transposeKernel(int * matrixA, int * matrixB, int *
   matrixMin, int * matrixMax)
    int i = blockIdx.x * blockDim.x + threadIdx.x;
    int j = blockIdx.y * blockDim.y + threadIdx.y;
    if (i < MATRIX_SIZE && j < MATRIX_SIZE)
        int index = i * MATRIX_SIZE + j;
        matrixMin[index] = matrixA[index] > matrixB[index]? matrixB[index]
            : matrixA[index];
        matrixMax[index] = matrixA[index] < matrixB[index] ? matrixB[index]
            : matrixA[index];
    }
cudaError_t calculateMinMaxWithCuda(int ** matrixA, int ** matrixB, int **
   matrixMin, int ** matrixMax)
    // zdefiniowanie macierzy, która jest w pamięci karty
    int * dev_a;
    int * dev_b;
    int * dev_max, dev_min;
    size_t size = MATRIX_SIZE * MATRIX_SIZE;
    // cudne dynksy
    cudaError_t cudaStatus;
    cudaStatus = cudaSetDevice(0);
    // alokacja pamięci po 100 elementów
    cudaStatus = cudaMalloc((void**)&dev_a, size * sizeof(int));
    cudaStatus = cudaMalloc((void**)\&dev\_b \,, \ size * sizeof(int));
    cudaStatus = cudaMalloc((void**)&dev_min, size * sizeof(int));
    cudaStatus = cudaMalloc((void**)&dev_max, size * sizeof(int));
```

```
// Spłaszczamy macierze do jednego wymiaru
    // Kopiujemy po wierszu, 10 x 10
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        cudaMemcpy((dev_a + i * MATRIX_SIZE), matrixA[i], MATRIX_SIZE *
            size of (int), cudaMemcpyHostToDevice);
        cudaMemcpy((dev_b + i * MATRIX_SIZE), matrixB[i], MATRIX_SIZE *
            size of (int), cudaMemcpyHostToDevice);
    }
    // bloczek z wątkami 3x3
    \dim 3 \operatorname{block\_size}(3, 3);
    // liczba potrzebnych bloków, tak żeby size = liczba wątków
    int block_count = MATRIX_SIZE / block_size.x + (MATRIX_SIZE %
       block_size.x = 0 ? 0 : 1);
    minMaxKernel << <grid_size , block_size >> >(dev_a, dev_b, dev_min,
       dev_max);
    // przywrócenie dwóch wymiarów i przepisanie wyników
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        cudaMemcpy(matrixMin[i], (dev_min + i * MATRIX_SIZE), MATRIX_SIZE *
             size of (int), cudaMemcpyDeviceToHost);
        cudaMemcpy(matrixMax[i], (dev_max + i * MATRIX_SIZE), MATRIX_SIZE *
             size of (int), cudaMemcpyDeviceToHost);
    return 1;
}
int main()
    int ** matrixA , ** matrixB;
    int ** matrixMin, ** matrixMax;
    matrixA = (int**) malloc(sizeof(int*)* MATRIX_SIZE);
    matrixB = (int**) malloc(sizeof(int*)* MATRIX_SIZE);
    matrixMin = (int **) malloc(sizeof(int *) * MATRIX_SIZE);
    matrixMax = (int **) malloc(sizeof(int *) * MATRIX_SIZE);
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        matrixA[i] = (int*)malloc(sizeof(int)* MATRIX_SIZE);
        matrixB[i] = (int*)malloc(sizeof(int)* MATRIX_SIZE);
        matrixMin[i] = (int*)malloc(sizeof(int)* MATRIX_SIZE);
        matrixMax[i] = (int*)malloc(sizeof(int)* MATRIX_SIZE);
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        for (int j = 0; j < MATRIX_SIZE; j++)
            matrixA[i][j] = rand() \% 20;
            \operatorname{matrixB}[i][j] = \operatorname{rand}() \% 20;
            matrixMin[i] = matrixMax[i] = 0;
    cudaError_t cudaStatus = calculateMinMaxWithCuda(matrixA, matrixB,
       matrixMin, matrixMax);
    return 0;
```

7.2 2015, 0 termin, Hafed Zighdi

7.2.1 Treść

W oparciu o środowisko CUDA napisać równoległy program zapewniający transpozycję macierzy kwadratowej $(a_out[i,j]=a_in[j,i])$. Należy zaproponować kod kernela oraz jego wywołanie z kodem odpowiedzialnym za przydział pamięci z podziałem na bloki w dwóch wymiarach.

7.2.2 Rozwiązanie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
const unsigned int MATRIX_SIZE = 5;
cudaError_t transposeWithCuda(int ** matrix, int ** matrixOut)
    int * dev_a, dev_b;
    size_t size = MATRIX_SIZE * MATRIX_SIZE;
    // bloczek z wątkami 2x2, zgodnie z treścią zadania
    \dim 3 \operatorname{block\_size}(2, 2);
    // liczba potrzebnych bloków, tak żeby size = liczba wątków
    int block_count;
    block_count = MATRIX_SIZE / block_size.x + (MATRIX_SIZE % block_size.x
       == 0 ? 0 : 1);
    // rozmiar gridu w blokach
    // bloczek jest naszą podstawową jednostką (ma 4 wątki)
    // grid ma mieć tyle bloczków ile potrzebujemy
    dim3 grid_size(block_count, block_count);
    // jakieś dynksy do cudy
    cudaError_t cudaStatus;
    cudaStatus = cudaSetDevice(0);
    //allokacja tablic w pamięci karty graficznej
    cudaStatus = cudaMalloc((void**) &dev_a, size * sizeof(int));
    cudaStatus = cudaMalloc((void**) &dev_b, size * sizeof(int));
    // Spłaszczamy macierze do jednego wymiaru
    // przekopiowanie matrixa do dev_a
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
    {
        cudaStatus = cudaMemcpy((dev_a + i * MATRIX_SIZE), matrix[i],
           MATRIX_SIZE * sizeof(int), cudaMemcpyHostToDevice);
    transposeKernel <<< grid_size , block_size >>> (dev_a , dev_b);
    // Konwersja z wektora 1D na macierz 2D
    // przekopiowanie dev_b do matrixOut
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++) {
        cudaStatus = cudaMemcpy(matrixOut[i], (dev_b + i * MATRIX_SIZE),
           MATRIX_SIZE * sizeof(int), cudaMemcpyDeviceToHost);
    return 1;
```

```
--global-- void transposeKernel(int * a, int * out)
    int i = blockIdx.x * blockDim.x + threadIdx.x;
    int j = blockIdx.y * blockDim.y + threadIdx.y;
    if (i < MATRIX_SIZE && j < MATRIX_SIZE)
        out [i * MATRIX_SIZE + j] = a[j * MATRIX_SIZE + i];
}
int main()
    int ** matrix;
    int ** matrixOut;
    matrix = (int**) malloc (sizeof(int*) * MATRIX_SIZE);
    matrixOut = (int**) malloc (sizeof(int*) * MATRIX_SIZE);
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        matrix[i] = (int*) malloc (sizeof(int) * MATRIX_SIZE);
        matrixOut[i] = (int*) malloc (sizeof(int) * MATRIX_SIZE);
    for (int i = 0; i < MATRIX_SIZE; i++)
        for (int j = 0; j < MATRIX_SIZE; j++)
        {
            matrix[i][j] = rand() % 20;
            printf("%d\t", matrix[i][j]);
        printf("\n");
    // Add vectors in parallel.
    cudaError_t cudaStatus = transposeWithCuda(matrix, matrixOut);
    return 0;
```

8 MOSIX

8.1 2013, 1 termin, Daniel Kostrzewa

8.1.1 Treść

Wykorzystując n węzłów klastra napisać funkcję, która obliczy wartość F(x, y). Nagłówek funkcji ma wyglądać następująco:

```
double fun(double x, double y, int k)
```

gdzie wartością zwracaną jest obliczona wartość funkcji; k - liczba elementów iloczynu; x, y - argumenty funkcji. Założyć, że k jest podzielne przez n bez reszty.

8.1.2 Rozwiązanie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>
double calculateProduct(double x, double y, double a) {
    return a * sqrt(x * y) / (2 * pow(x, 3) + 5 * y);
}
int main(int argc, char * argv[]) {
    int n = atoi(argv[1]);
                                // liczba węzłów klastra
                                // liczba elementów iloczynu
    int k = atoi(argv[2]);
    double x = atof(argv[3]);
                                // pierwszy argument
                                // drugi argument
    double y = atof(argv[4]);
    int final_product = 1;
                                // iloczyn wynikowy
    int process_number = k / n;
    int response_stream [2];
                                // strumień dla danych
                                // jebnięcie potoków
    double part_result = 1;
    pipe(response_stream);
    // utworzenie procesów potomnych
    int i, j;
    for (i = 0; i < process_number; i++)
    {
        if (fork() = 0)
            for (j = i * process_number; j < (i + 1) * process_number; j++)
                part_result = part_result * calculateProduct(x, y, j);
                write(response_stream[1], &part_result, sizeof(double));
            exit(0);
        }
    // odczytanie danych częściowych
    for (i = 0; i < process_number; i++)
        read(response_stream[0], &part_result, sizeof(double));
        final_product = final_product * part_result;
    printf("Twój_szczęśliwy_iloczyn_to_%g", final_product);
    return 0;
```

8.2 2014, 1 termin, Daniel Kostrzewa

8.2.1 Treść

Mają do dyspozycji n węzłów klastra napisać funkcję, która obliczy całkę metodą trapezów z funkcji zapisanej poniżej. Nagłówek funkcji wygląda następująco:

```
double calka(double xl, double xp, double krok)
```

gdzie wartością zwracaną jest obliczona wartość całki; xl - początek przedziału całkowania, xp - koniec przedziału całkowania, krok - wartość kroku całkowania.

$$y = 15x^3 - 7x^2 + \sin(2x^4) - 8$$

8.2.2 Rozwiązanie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 4
double func (double x)
    return 15 * pow(x, 3) - 7*x*x + sin(2 * pow(x, 4)) - 8;
// x1: wspolrzedna x poczatku przedzialu calkowania
// xk: wspolrzedna x konca przedzialu calkowania
// krok: wysokosc trapezu (x2 - x1)
double liczCalke (double x1, double xk, double krok)
    double x2 = x1 + krok;
                                             // Wspolrzedna x drugiej
       podstawy trapezu
    double a, b;
                                             // Wartosci funkcji w x1, x2
    double wynik = 0;
    while (x2 < xk)
        a = func(x1);
        b = func(x2);
        wynik += (a + b) * krok / 2;
        x1 += krok;
        x2 += krok;
    return wynik;
double calka (double xl, double xp, double krok)
    int i, forkResult;
    // Wartosc calki oznaczonej w calym przedziale / przedziale dziecka
    double mainResult = 0, childResult = 0;
    // Szerokość przedziału, w jakim dziecko liczy całkę
    double delta = (xp - xl) / N;
    // Potok do zapisu i odczytu
    int potok [2];
    pipe (potok);
```

```
{
    // Kindermachen
    for (i = 0; i < N; i++)
        forkResult = fork();
        if (forkResult == 0)
        {
            childResult = liczCalke(xl, xl + delta, krok);
            write(potok[1], &childResult, sizeof(childResult));
            exit(0);
        }
        else if (forkResult < 0)</pre>
            printf\left("Wystapil\_blad\_podczas\_tworzenia\_dziecka"\right);
            return -1;
        xl += delta;
    // Odczytanie i zsumowanie wyników przez rodzica
    for (i = 0; i < N; i++)
        read(potok[0], &childResult, sizeof(childResult));
        mainResult += childResult;
    printf("\nCalka_obliczona_metoda_trapezow_jest_rowna: _\%f\n", mainResult
    return mainResult;
```

8.3 2015, 0 termin, Daniel Kostrzewa

8.3.1 Treść

Napisać program, który utworzy n procesów potomnych. Proces zarządzający ma wysyłać zestaw liczb do procesów potomnych (założyć, że liczba przesyłanych danych wynosi k). Procesy potomne mają w pętli wykonywać następujące czynności: czekać na liczbę wysłaną przez proces zarządzający, na podstawie odebranej liczby obliczyć pole koła (odebrana liczba jest promieniem koła), odesłać wynik do procesu zarządzającego. Proces zarządzający po wysłaniu wszystkich liczb przechodzi w stan odbierania danych i sumuje pola kół. Końcowa wartość ma zostać wyświetlona na ekranie.

8.3.2 Rozwiązanie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <math.h>
#define PI 3.14159
float calculate_circle_area(int radius)
    return PI * pow((float) radius, 2);
}
int main(int argc, char* argv[])
    int n = atoi(argv[1]);
    int k = atoi(argv[2]);
    //promien -1 oznacza ze jest to trujaca pigulka zabijajaca proces
       potomny
    int poison = -1;
    //allokacja tablicy k liczb (promieni)
    int * tab = (int*) malloc(sizeof(int) * k);
    int i;
    for (i = 0; i < k; i++)
        tab[i] = rand() \% 20;
    int process_number = n / k;
    // 2 strumienie, jeden do wysyłania danych, drugi do odbioru odpowiedzi
    int data_stream[2], response_stream[2];
    // wyniki
    int part;
    int sum = 0;
    // jebnięcie potoków
    // odpowiedzi z procesów potomnych
    pipe (response_stream);
    // in - promienie kół
    // out - otrzymane wyniki - pola kół
    pipe (data_stream);
```

```
// utworzenie procesów potomnych
for (i = 0; i < n; i++)
    if (fork() == 0)
    {
        int radius;
        // wykonywanie obliczeń dopóki nie zostanie OTRUTY(!)
        while (true)
        {
            if (read(data_stream[0], &radius, sizeof(int)) != sizeof(int))
            if (radius = -1) // wyłącza się tylko jak otrzymamy pigułkę
                exit(0);
            float result = calculate_circle_area(radius);
            write(response_stream[1], &result, sizeof(float));
        }
   }
// wysłanie danych do procesów potomnych
for (i = 0; i < k; i++)
    write(data_stream[1], &tab[i], sizeof(int));
// Halo odbjoor danych
for (i = 0; i < n; i++)
    read(response_stream[0], &part, sizeof(int));
   sum = sum + part;
// ZABIJANIE DZIECI
for (i = 0; i < k; i++)
    write(data_stream[1], &poison, sizeof(int));
// wypisanie odpowiedzi
printf("Suma_pól_kół: _%d", sum);
return 0;
```

8.4 Termin nieznany, Daniel Kostrzewa

8.4.1 Treść

Znaleźć wartość wielomianu k-tego stopnia w punkcie x wyrażonego poniższym wzorem. Liczby k oraz x są podawane jako parametry wywołania programu. W Zadaniu należy stworzyć potok oraz dwa procesy potomne. Jeden z procesów potomnych wyznacza wartość wielomianu dla k-1 stopnia, natomiast drugi dla k-2 stopnia. Zadanie rozwiązać metodą rekurencyjną.

$$P_k(x) = 15P_{k-1}\left(\frac{3}{8}x\right) - P_{k-2}\left(\frac{x^2}{2}\right) \qquad P_0(x) = 1 \qquad P_1(x) = x$$

8.4.2 Rozwiązanie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
// Main
int main(int argc, char *argv[])
    double wynik = 0;
                                    // Ostateczny wynik programu
    double x;
    int k;
    if (argc == 3)
        k = atoi(argv[1]);
        x = atof(argv[2]);
        wynik = liczWielomian(k, x);
        printf("Wielomian_jest_rowny: _%f\n", wynik);
    }
        printf("Podano_nieprawidlowe_parametry!\n");
    return 0;
// Metoda do liczenia wartosci wielomianu
double licz2 (int k, double x)
{
    double result, Pk1, Pk2;
    if (k == 0)
        return 1;
    if (k == 1)
        return x;
    Pk1 = licz2(k - 1, 0.375 * x);
    Pk2 = licz2(k - 2, x*x / 2.0);
    result = 15 * Pk1 - Pk2;
    return result;
```

```
// Obliczenie całości wielomianu
double liczWielomian(int k, double x)
{
    double mainResult = 0, childResult1, childResult2;
    int potok [2];
    if (k = 0)
        return 1;
    if (k = 1)
        return x;
    pipe (potok);
    // Pierwsze dziecko - wielomian k-1 stopnia
    if (fork() == 0)
        childResult1 = 15 * licz2(k - 1, 0.375 * x);
        write( potok[1], &childResult1, sizeof(childResult1));
        exit(0);
    // Drugie dziecko - wielomian k-2 stopnia
   if (fork() == 0)
        childResult2 = licz2(k - 2, x*x / 2.0);
        write( potok[1], &childResult2, sizeof(childResult2));
        exit(0);
    read( potok[0], &childResult1, sizeof(childResult1));
    read( potok[0], &childResult2, sizeof(childResult2));
    mainResult = childResult1 - childResult2;
    return mainResult;
```